

228

exceptuable adj: Qui
pot exceptuar

exceptuar v. tr. No comprendre
(algui o alguna cosa) a un nombre
o un tot com no pertanyent a ell;
excloure, deixar enfora de les
persones o coses de que hom ~~espera~~
~~manda~~ ~~espera~~ alguna
cosa. Són tots ells lladres: no cal
exceptuar-ne cap. Exceptuats els
dicts noms, tots els noms ^{masculins terminats} en s per-
men el plural afegint os al ori-
ginal.